

slag i den Sommersamling, som vi er inde i. Men det forekommer mig dog, efter at jeg har hørt de Anker som blev fremsat af det ærede Medlem overfor de enkelte Paragraffer, at disse Anker ikke var af saa stor Rækkevidde, at det ikke skulde kunne lykkes ved en Behandling i et Udvalg at komme til Forstaaelse om disse Ting. Man kan ganske vist sige: Nu har det varet længe med dette Lovforslags Behandling i Rigsdagen; og naar det har varet saa længe, kan det saamænd gerne vare Agurketiden med. Men som der meget rigtigt er gjort opmærksom paa i det andet høje Ting, er der visse Forhold, der tyder paa, at vi dog vil komme ud over den Verdenskrig, som nu raader, og som jo ogsaa virker trykkende herhjemme og desværre kan komme til at virke endnu mere trykkende. Og saa vilde det være heldigt, at Forholdene vedrørende vor Aktielovgivning kom ind under en Art Kontrol, og det er jo det, der her foreslaas. Aktieselskaberne er et Produkt af den økonomiske Udvikling, som vi er inde i og har været inde i i mange Aar, og det er rigtigt, naar det er fremholdt, at mindre kapitalstærke Mænd — og Kvinder for den Sags Skyld ogsaa —, som kunde ønske at begynde en Virksomhed, men som ikke selv ejer tilstrækkeligt til at kunne gøre det og maaske heller ikke kan etablere de nødvendige Forbindelser, kan gøre det gennem Etableringen af Aktieselskaber; paa den Maade har man jo i mange Aar fremmet Industri og Handel. Det er en Selvfølge, at det Parti, hvortil jeg hører, er det, der direkte yder mindst til Aktieselskabers Dannelse. Paa den anden Side er det dette Partis Tilhængere, der i høj Grad maa lægge Ryg til og tage Smertene af de Svindlerier, som kan gaa i Svang ved Startning af usolide Selskaber. Det er ikke for at umuliggøre Startningen af Aktieselskaber, at dette Lovforslag er fremsat. Det er, som jeg alt har berørt, for at frembringe nogenlunde Orden i Tingene, og det kan vi kun erklære os villige til at være med til.

Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) i, at der kan være adskillige Ting i Lovforslaget, som bør ændres. Det kan godt være, at Bestemmelsen om Revisionen i § 30 tiltrænger en Ændring, saaledes at man fører Bestemmelsen tilbage til den tidligere Affattelse. Af Forhandlingerne i det andet høje Ting fremgaar det, at Motiveringen for at gaa bort fra den tidligere Affattelse — og som Forholdene nu

en Gang har udviklet sig, og som Menneskene er, kan det vel være rigtigt — er den, at der her er Tale om en regnskabsmæssig kritisk Revision. Jeg gør udtrykkelig det ærede Medlem fra Nyborg opmærksom paa, at det ikke alene er en regnskabsmæssig, men ogsaa en kritisk Revision, og den kan meget godt finde Sted, uden at Revisorerne faar forelagt alle de forskellige Kalkulationer, der danner Grundlaget for Forretningerne og maa betragtes som Forretningshemmeligheder, idet man ikke ønsker, at disse Kalkulationer, som man er kommet til efter aarelangt Arbejde, skal komme til almindelig Kundskab. Man kan vel sige, at disse Oplysninger ikke kommer til almindelig Kundskab, fordi de meddeles Revisoren, men det er jo ikke altid, at en Revisor bliver genvalgt, og saa saare han ikke er i Selskabets Tjeneste eller ansat som Revisor ved Selskabet, ved man ikke, hvortil de erhvervede Oplysninger kan blive anvendt. Jeg siger ikke dette, fordi jeg er helt uenig med det ærede Medlem fra Nyborg i hans Kritik, men fordi jeg mener, at der ogsaa er noget berettiget i at se Sagen fra det Standpunkt, hvorfra den blev betragtet i det andet høje Ting.

I Lovforslagets § 4 er det bestemt, at et Aktieselskab ikke kan stiftes med en mindre Aktiekapital end 5,000 Kr. Da Lovforslaget første Gang blev behandlet her i Tinget, var der fastsat en Minimumskapital af 50,000 Kr. Det forekommer mig rigtigt ikke at gaa højere op end nu foreslaaet, naar det gælder almindelige Forretninger, og vi fra vor Side kan ikke have noget imod, at mindre Kapitalister, Folk, som kun kan afse 100 eller 200 Kr. til en Aktie, kan slutte sig sammen om dette eller hint Foretagende, men der er dog visse Foretagender, hvor det efter min Mening er nødvendigt at sikre de vedkommende Interessenter og dem, som disse Foretagender lægger an paa — jeg sigter herved nærmest til Forsikringsselskaber, Brandforsikring, Sygeforsikring o. s. v. —, at Selskaberne har en Sum, der kan tjene som Garanti for, at de kan opfylde de indgaaede Forpligtelser, og det kan de ikke med en Sum af 5,000 Kr. Noget andet er — jeg har set, at man har været inde paa den Tanke i det andet høje Ting, og jeg saa gerne, at den højtærede Handelsminister udtalte sig om denne Side af Sagen her i Tinget —, om det ikke vilde være rigtigt at udarbejde et Lovforslag, som tog Sigte paa Forsikringsselskaber. Vi har jo Livsforsikringsloven, der udelukkende